

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Lior przeciwko Komisji oraz Komisja przeciwko Lior

(Sprawy połączone T-192/01 i T-245/04) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa — Programy Thermie i Altener II — Umowy dotyczące projektów w dziedzinie promowania odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii — Dopuszczalność — Żądanie zapłaty — Uzasadnienie kosztów — Wniosek o zwrot wypłaconych zaliczek — Odszkodowanie)

(2009/C 282/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca w sprawie T-192/01: Lior GEIE (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo V. Marien i J. Choucroun, następnie V. Marien, adwokaci)

Strona pozwana w sprawie T-192/01: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo H. Støvlbæk, pełnomocnik, wspierany przez adwokata M. Brę, następnie H. Støvlbæk i M. Konstantinidis, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata B. Wägenbaura)

Strona skarżąca w sprawie T-254/04: Komisja Wspólnot Europejskich (Bruksela, Belgia)

Strona pozwana w sprawie T-254/04: Komisja Lior GEIE i Lior International NV (Hoeilaart, Belgia) (przedstawiciel: V. Marien)

Przedmiot sprawy

Dwie skargi na podstawie art. 238 WE wniesione odpowiednio przez Lior GEIE i przez Komisję w związku z siedmioma umowami zawartymi pomiędzy Komisją i Liorem w ramach programu Thermie i jedną umową zawartą pomiędzy Komisją i Liorem w ramach programu Altener II.

Sentencja wyroku

1) Od Liora GEIE zasądza się zapłatę następujących kwot na rzecz Komisji:

- 6 156,75 EUR z tytułu umowy Biogaz, umowy Biomasse i umowy Maxibrochure bioclimatique, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 28 lutego 2002 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w lutym 2002 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 16 325,11 EUR z tytułu umowy Biomasse, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 30 czerwca 2002 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w czerwcu 2002 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 3 980 EUR z tytułu umowy Wind Energy, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 15 stycznia 2002 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w styczniu 2002 r., powiększonymi o plus jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 36 000 EUR z tytułu umowy Transport, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 31 sierpnia 2001 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w sierpniu 2001 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty;

- 36 000 EUR z tytułu umowy Photovoltaïque, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 31 sierpnia 2001 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w sierpniu 2001 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia 31 grudnia 2002 r. oraz o trzy i pół punktu poczynszymi od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia całkowitej zapłaty.

2) Od Liora zasądza się zapłatę na rzecz Komisji kwoty 32 800 EUR z tytułu umowy Agores, wraz z odsetkami poczynszymi od dnia 28 lutego 2003 r. według stopy procentowej stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego podstawowych operacji refinansujących w EUR obowiązującej w lutym 2003 r., powiększonymi o jeden i pół punktu do dnia całkowitej zapłaty.

3) Umarza się postępowanie w zakresie żądań Komisji w sprawie T-245/04 mających na celu pociągnięcie Lior International NV do solidarnej odpowiedzialności z tytułu zapłaty kwot należnych przez Liora.

4) Lior pokrywa, oprócz własnych kosztów związanych z postępowaniem głównym w sprawach połączonych T-192/01 i T-245/04, jedną czwartą kosztów Komisji związanych z tym postępowaniem.

- 5) Lior pokrywa całość kosztów związanych z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego w sprawie T-192/01 R.
- 6) Komisja pokrywa trzy czwarte własnych kosztów związanych z postępowaniem głównym w sprawie T-192/01 oraz trzy czwarte własnych kosztów związanych z postępowaniem wszczętym przeciwko Liorowi w sprawie T-245/04.
- 7) Komisja pokrywa własne koszty związane ze skargą wniesioną przeciwko Lior International w sprawie T-245/04.
- 8) Lior International pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 303 z 27.10.2001.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Hoechst przeciwko Komisji**

(Sprawa T-161/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Przepisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Proporcjonalność — Współpraca — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Dostęp do akt — Sprawozdanie funkcjonariusza ds. przesłuchań — Nakaz zaprzestania naruszenia)

(2009/C 282/64)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hoechst GmbH, dawniej Hoechst AG (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo M. Klusmann i U. Itzen, następnie M. Klusmann, U. Itzen i S. Thomas, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, F. Amato i M. Schneider, następnie A. Bouquet i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego stwierdzenie nieważności art. 2 i 3 decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 Traktatu WE i art. 53 Porozumienia EOG (sprawa nr COMP/E-1/37.773 — MCAA) lub tytułem żądania ewentualnego obniżenie grzywny nałożonej na stronę skarżącą.

Sentencja

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Hoechst AG w art. 2 lit. b) decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art.

53 porozumienia EOG (sprawa nr COMP/E-1/37.773 — MCAA) jest ustalona w wysokości 66,627 milionów EUR.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 września 2009 r.
— Arkema przeciwko Komisji**

(Sprawa T-168/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kwasu monochlorooctowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Podział rynku i ustalanie cen — Przepisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Obowiązek uzasadnienia — Grzywny — Proporcjonalność — Waga i czas trwania naruszenia — Skutek odstrasżający — Rzeczywisty wpływ na rynek — Okoliczności łagodzące — Pójście w ślad za liderem — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia)

(2009/C 282/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Arkema SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat M. Debroux)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet i F. Amato, następnie A. Bouquet i X. Lewis, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

W ramach żądania głównego, wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 lit. d), art. 2 lit. c) i art. 4 pkt 9 decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA), oraz w ramach żądania ewentualnego, wniosek o zmianę art. 2 lit. c) i d) teźże decyzji.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arkema SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005.